

нѣ: Яко (за что) Твое есть царство, и сила, и слава, Отца и Сына и Святаго Духа нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ (\*).

СВЯТАЯ СВЯТЫМЪ.

Отпущася въ царски-тѣ врата завѣса-та (перде-то). Діаконъ-тѣ казва: „вонмемъ“. А священникъ-тѣ въ чувство на свое-то недостоинство, возглашава: „святая святымъ“, сирѣчь за причащеніе на святыи-тѣ дары могатъ да пристѣпѣтъ само хора святыи — кои-то си очистили душѣ-тѣ со съ покаяніе въ грѣхове-тѣ.

На това молящи-тѣ ся въ църква-тѣ отговарѣтъ: „единъ святъ, единъ Господъ Іисусъ Христосъ, въ славу Бога Отца; аминъ!“ Съ тія думы христіане-тѣ съзнаваѣтся, чи всички они сами по себѣ нѣмѣтъ такѣ чистотѣ, каква е нужна за причащеніе на святыи-тѣ дары, но приимѣтъ очищеніе отъ Іисуса Христа нашій-тѣ Спаситель, Виновникъ на святость-тѣ.

Въ исто-то время кога ся пѣе причастна-та въ алтарь-тѣ священнослужащи-тѣ приобщаваѣтся со съ святыи тѣ дары. А міряне-тѣ, кои-то ся намѣрены да ся причестѣтъ, правѣтъ поклонъ и цѣлуваѣтъ святыи-тѣ образы (иконы) и ислѣдъ това покланяваѣтся на стоящи-тѣ въ църква-тѣ челоуѣцы просейки отъ нихъ прошки за да пристѣпѣтъ къмъ святое-то причащеніе (комканье) въ миръ со всички. Послѣ това царски-тѣ врата ся отварѣтъ; святыи-тѣ дары ся изнасятъ. Съ това ся означава Христово-то въскръсеніе. Повикваѣтъ да ся причестѣтъ міряне-тѣ: „со страхоу Божіимъ и вѣроу приступите“ (\*\*). Стоящи-тѣ въ църква-тѣ, при появленіе-то на святыи-тѣ дары, созѣрцайки какъ бы Истій-тѣ Въскръсшій Господъ, благоговѣйно Му ся покланяваѣтъ; и привѣтствуваѣтъ яв-

(\*) Трогательно е догледа челоуѣкъ какъ, по всички-тѣ православни и единокрѣвни намъ росіѣ, въ църкви-тѣ христіане-тѣ какъ послушни дѣла на Небесный-тѣ баща при произнесеніе на молитва-тѣ Господни со съ колѣнопреклоненіе ся молятъ Богу!

(\*\*) И вѣрующи-тѣ, предварително като надрагѣтъ поклонъ до землѣ-тѣ, и, като си дурѣтъ въ азъ гради-тѣ рѣцѣ-тѣ крестообразно, требѣ да пристѣпѣтъ къмъ чашѣ-тѣ, и, по причащеніе-то безъ да отпущаѣтъ рѣцѣ-тѣ си отъ грѣди-тѣ, да цѣлуваѣтъ чашѣ-тѣ, отъ кои-то ся приобщили и да давѣтъ мѣсто на други. А послѣ това е пукило ни тойчасъ ни во всички онѣзи день големи поклони да струваѣтъ за благоговѣніе къмъ Тѣло-то и Кръвь-тѣ Христовѣ, коя-то приелъ христіанинъ-тѣ. |